

στοῦ.

529.

Β'. Ὅτι ζωοποιὸν τὸ ἅγιον σῶμα Χριστοῦ. Προκειμένου ῥητοῦ· «Ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς»· καὶ ἐφεξῆς, ἐν οἷς ὡς περὶ ἄρτου φησὶ τοῦ ἰδίου σώματος. 560.

Γ'. Ὅτι οὐ ζωῆς τῆς παρ' ἐτέρου μέτοχος ἐσιν ὁ Υἱός, μᾶλλον δὲ κατὰ φύσιν ζωῆς, ὡς ἐκ ζωῆς τῆς κατὰ φύσιν γεγεννημένος, τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς. Προκειμένου ῥητοῦ· «Καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν Πατήρ, καὶ ἐγὼ ζῶ διὰ τὸν Πατέρα, καὶ ὁ τρώγων με, καὶ κεῖνος ζήσεται δι' ἐμέ». 585.

Δ'. Ὅτι τύπος ἦν τοῦ Χριστοῦ προηγουμένη τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν ἔρημον ἡ ἁγία σκηνή, καὶ ἡ κιβωτός, δὲ ἡ ἐν αὐτῇ, καὶ ἡ λυχνία, καὶ τὰ θυσιαστήρια, τό τε τοῦ θυμιάματος, καὶ τὸ τῶν καρπωμάτων, αὐτὸν ἐσήμαινε τὸν Χριστόν. Προκειμένου ῥητοῦ· «Ποῦ ἔχομεν ἀπελθεῖν; ῥήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχετε». 613.

Ε'. Περὶ τῆς ἐορτῆς τῆς Σκηνοπηγίας. Ὅτι τῆς ὀφειλομένης τοῖς ἁγίοις ἐλπίδος τὴν ἀποκατάστασιν δηλοῖ, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν. Προκειμένου ῥητοῦ· «Ἦν δὲ ἐγγὺς ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων, ἡ Σκηνοπηγία». 632.

ΣΤ'. Λόγος περὶ τῆς ἀργίας τῆς κατὰ τὸ Σάββατον, τίνος ἐστὶ σημαντικὴ πολυτρόπως ἐπιδεικνύς. Προκειμένου ῥητοῦ· «Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος ἐν σαββάτῳ, ἐμοὶ χολᾶτε, ὅτι ὅλον ἄνθρωπον ὑγιῇ ἐποίησα ἐν σαββάτῳ». 672.

Ζ'. Λόγος περὶ τῆς ἐν ὀγδὴ περιτομῆς, τίνος ἐστὶ σημαντικὴ πολυτρόπως ἐπιδεικνύς. Προκειμένου ῥητοῦ· «Εἰ περιτομὴν λαμβάνει ἄνθρωπος», καὶ τὰ ἐξῆς. 685.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΝ Τῷ Ε'. ΛΟΓΩ

«Ἐλεγον οὖν τινες ἐκ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν· οὐχ

οὗτός ἐστιν, ὃν ζητοῦσιν ἀποκτεῖναι;» 705.

Α'. Ὅτι κατὰ Ἑλλήνων ὁμαθεῖς ὑπονομίας, οὐ ταῖς ὥραις ὡς ἐξ ἀνάγκης ὑπόκειται τὰ καθ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἐκ προκρίσεως ἰδίας ἐπὶ τε τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἐναντίον ἐρχόμεθα. Καὶ ὅτι τοῖς τοῦ Θεοῦ νεύμασι διοικούμεθα. 720.

Β'. Ὅτι μετὰ τὸν τοῦ Σωτῆρος σταυρὸν κατὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ἐνωκίσθη παγίως ἡμῖν τὸ ἅγιον Πνεῦμα. 749.

Γ'. Ὅτι οὐ τῆς Ἰουδαίων ἰσχύος ἔργον ἦν τὸ ἐπὶ σταυρῷ πάθος, οὐδὲ ἐκ τῆς τινων πλεονεξίας ἀπέθανεν ὁ Χριστός, ἀλλ' αὐτὸς ἐκὼν ὑπὲρ ἡμῶν τοῦτο πέπονθεν, ἵνα πάντας διασώσῃ. 793.

Δ'. Ὅτι κατὰ φύσιν ἐστὶν ὁ Υἱός τῆς πρὸς τὴν κτίσιν ὁμοιότητος ἀνωκισμένος παντελῶς, ὅσον εἰς οὐσίας λόγον. 804.

Ε'. Ὅτι οὐκ ἐλάττων ἐν δυνάμει καὶ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ὁ Υἱός, μᾶλλον δὲ αὐτοσοφία καὶ δύνამις αὐτοῦ. 832.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΕΝ Τῷ ΣΤ'. ΛΟΓΩ

Ἑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαδόλου ἐστὲ, καὶ τὰ ἐξῆς. 892.

Κεφάλαιον μόνον ἐν.

Ὅτι οὐκ ἐκ προγενεστέρων τῆς ψυχῆς ἁμαρτημάτων τὰ σωματικά τισιν ἐπισυμβαίνει πάθη, ἀλλ' οὐδὲ ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἢ τινων ἐπάγει τισὶν ὁ Θεός τοὺς οὐδὲν ἁμαρτηκότας κολάζων, ἀλλὰ δίκαιον ἐφ' ἅπασιν ἐκφέρει τὸ κρίμα. 940.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ ἐβδομηκοστῷ τρίτῳ τόμῳ· λατινιστί. 1055.

Τέλος τῶν ἐν τῷ ἐβδομηκοστῷ τρίτῳ τόμῳ.

